

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1ObdoV/5/2018
Identifikačné číslo spisu: 1095899842
Dátum vydania rozhodnutia: 31.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1095899842.6

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej v právnej veci žalobcu v 1. rade: CA-AC, spol. s r. o., Račianska 109/C, 831 02 Bratislava, IČO: 17 325 366 (predtým Kukučínova 46 Bratislava), v 2. rade: N. N. H., narodený XX. XX. XXXX, bytom W. XX, XXX XX X., v 3. rade V. H., narodená XX. Y. XXXX, bytom W. XX, XXX XX X., vo 4. rade: W.Q., narodená X. Y. XXXX, bytom O. XX, XXX XX O., všetci zastúpení AK MS, s. r. o., Galandova 3, 811 06 Bratislava, IČO: 237 767, proti žalovanému v 1. rade: Československá obchodná banka, a. s., Žiškova 11, 811 02 Bratislava (predtým Michalská 18, 815 63 Bratislava), IČO: 36 854 140, v 2. rade: alu-one SLOVAKIA, s. r. o., Chovateľská 6923/ 3, 917 01 Trnava, IČO: 31 631 100, obaja právne zastúpení AK MST PARTNERS, s. r. o., Laurinská 3, 811 01 Bratislava, IČO: 36 861 545, na dovolanie žalobcov v 1. až vo 4. rade proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obo/17/2016-1158 zo dňa 28. septembra 2017, jednomyseľne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcov v 1. až vo 4. rade proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obo/17/2016 zo dňa 28. septembra 2017 o d m i e t a .
Žalovaní v 1. a v 2. rade majú právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1/ Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 24Cb/183/1995-1086, zo dňa 10. 03. 2016 rozhodol tak, že žalobu žalobcov v 1. až vo 4. rade o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy v celom rozsahu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že o nich rozhodne samostatným uznesením podľa výsledku konania.
2/ V dôvodoch rozhodnutia citoval rozhodnutie č. k. 24Cb/183/1995 zo dňa 09. 12. 2004, následne rozsudok v novom konaní, zo dňa 03. 07. 1995, ktorý na základe odvolania bol Najvyšším súdom Slovenskej republiky zrušený a vec vrátená na nové konanie. V novom konaní súd vypočul svedka L. X. a spol. MAHA, spol. s r. o. a súčasne zvykonal znalecké dokazovanie znaleckým posudkom č. 2/2015. Citoval závery rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obo/17/2000 zo dňa 01. 12. 2000, notársku zápisnicu NZ 271/95, ustanovenie § 299 ods. 2 Obchodného zákonníka a bod 7/ záložnej zmluvy a súčasne konštatoval, že nedostatok súhlasu Ministerstva financií SR s kúpnu cenou, nespôsobuje absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy, ktorý názor má aj dovolací súd. Na základe doplneného dokazovania dospel k záveru, že žalobca v 1. rade nie je v predmetnom spore vecne legitimovaný, nebol nikdy vlastníkom predmetných nehnuteľností, a ani vlastníctvo k nim nikdy netvrdil.

Vzhľadom na výsledky dokazovania návrh v celom rozsahu zamietol.

3/ O odvolaní žalobcov v 1. až v 4. rade rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 5Obo/17/2016 zo dňa 28. septembra 2017 tak, že napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 24Cb/183/1995-1086, zo dňa 10. marca 2016 potvrdil a žalovaným v 1. a v 2. rade priznal nárok na náhradu trov konania.

4/ V bode 30/ napadnutého rozhodnutia zaujal právne stanovisko k námietkam odvolateľov, týkajúcich sa ustanovenie § 221 ods. 1 písmeno h/ O. s. p. a uviedol, že odvolatelia v odvolaní ničím nekonkretizovali správny právny predpis, ktorý mal súd v konaní, podľa ich názoru použiť, a ani v čom spočíva jeho nesprávne vyloženie, na základe čoho odvolanie v tejto časti nepovažoval za dôvodné.

5/ Námietku ohľadne absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy, záložnej zmluvy a kúpnej zmluvy, odvolací súd s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MOBdoV/18/2007 zo dňa 27. 11. 2008 označil za bezpredmetnú s tým, že bol ustálený právny záver, že zmluvy sú platné a spornou odstala iba skutočnosť, či pri predaji založenej nehnuteľnosti nedošlo k porušeniu bodu 7/ záložnej zmluvy zo dňa 06. 08. 1993, pričom za nesporné uviedol, že žalovaný v 1. rade nemal svoju pohľadávku riadne a včas uspokojenú.

6/ Odvolací súd vykonané dokazovanie súdu prvej inštancie, ako aj vysporiadanie sa s tvrdením žalobcov ohľadne absolútnej neplatnosti, ako aj relatívnej neplatnosti, označil za dostatočné a zistenie konajúceho súdu o závere nedostatku vecnej legitímácie žalobcu v 1. rade po 20 rokoch za skutočnosť, ktorá nespôsobuje zmätočnosť konania podľa § 205 ods. 2 písmeno b/ O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písmeno b/ O. s. p.

7/ Námietku ohľadne nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku označil za opodstatnenú, nakoľko rozhodnutie súdu prvej inštancie má zákonom predpísané náležitosti, obsahuje odpovede súdu, z čoho vychádzal, prečo niektoré dôkazy súd nevykonal a taktiež vykazuje požiadavku ústavne konformného odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

8/ Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu, s vyznačenou právoplatnosťou 29. 11. 2017, žalobcovia v 1. až v 4. rade podali dovolanie písomným podaním zo dňa 25. 01. 2018. Prípustnosť dovolania vymedzili ustanovením § 299 ods. 2 písm. h/ O. s. p., § 299 ods. 3 Obchodného zákonníka z dôvodu, že právne posúdenie porušenia bodu 7/ záložnej zmluvy a zákonnej povinnosti podľa § 299 ods. 2 a 3 Obchodného zákonníka je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít - Uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MOBdoV/18/2007 zo dňa 27. 11. 2008 a zakladá dovolací dôvod. Napadnuté rozhodnutie označili súčasne za rozporné s článkami C. s. p., konkrétne s článkom 16 ods. 1, článkom 2 ods. 1, článkom 3 ods. 1. Podľa dovolateľov, z vykonaného dokazovania nevyplývajú skutkové tvrdenia odvolacieho súdu, a teda odvolací súd zjavne uviedol nepravdivé a nesprávne skutkové tvrdenia, ktoré sú v rozpore s vykonaným dokazovaním. Za nesprávne právne posúdenie žalobcovia považujú aj to, že odvolací súd otázku vhodného predaja posudzoval spôsobom v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou a za najviac spornú otázku, zistenie, či banka pri priamom predaji umožnila dlžníkovi, aby zabezpečil konkrétneho záujemcu pre priamy predaj za hotové a vyššiu cenu založenej nehnuteľnosti. S podmienkami, za akých bol priamy predaj bankou Ministerstva financií Slovenskej republiky uskutočnený, sa žalobcovia v 1. až vo 4. rade taktiež nestotožnili a uviedli, že následný súhlas Ministerstva financií Slovenskej republiky nemohol nedostatok splnenia tejto podmienky pre priamy predaj konvalidovať.

9/ Poukázali na fakt, že splnenie podmienok na iný vhodný predaj podľa dovolacieho súdu mal preukazovať žalovaný v 1. rade, čo v žalovaný v 1. rade v konaní nepreukázal, ale v konaní práve naopak bolo preukázané, že postupoval v rozpore s dohodou uvedenou v bode 7/ záložnej zmluvy, ako aj, že podmienky iného vhodného predaja nevytvoril, a v rozpore s dobrými mravmi odmietol akceptovať odporúčaného kupujúceho, ktorého navrhol žalobca v 1. rade.

10/ Žalobcovia v 1. až vo 4. rade v dovolaní poukazovali na rôzne omyly odôvodnenia a nevysporiadania sa s prejudiciálnou otázkou ohľadne platnosti záložnej zmluvy, nezaobieraním sa s podstatnými otázkami zásadného významu napr. namietanou relatívnou neplatnosťou zmluvy, absolútnou neplatnosťou kúpnej zmluvy nerešpektovaním povinnosti účastníkov záväzkového vzťahu s dohodou v záložnej zmluve, absurdným vyhodnotením otázky vecnej aktívnej legitímácie, z ktorých dôvodov napadnuté rozhodnutie označili za rozhodnutie v rozpore s rozhodovacou praxou.

11/ K dovolaniu žalobcov v 1. až vo 4. rade zaujal stanovisko žalovaný v 1. rade podaním doručeným 12. 03. 2018 s tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu je po právnej stránke správne a vylučuje

prípustnosť dovolania žalobcov v 1. až v 4. rade. V jednotlivých bodoch dovolania zaujal stanovisko, ktoré prípustnosť dovolania vylučuje. K tvrdeniu žalobcov v 1. až vo 4., že ide o konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi konštatoval, že žiadnym spôsobom v konaní nebolo preukázané, že zo strany žalobcu v 1. rade bol záujem svoj záväzok, zabezpečený záložnou zmluvou, zaplatiť. V tejto súvislosti, taktiež upozornil na uznesenie ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03 zo dňa 3. júla 2003, z obsahu odôvodnenia je zrejmé, že pre odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí záver o tom, že z tohto aspektu je plnene realizované základné právo účastníka na spravodlivý súdny proces.

12/ K námietke žalobcov v 1. až vo 4. rade, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s rozhodnutím sp. zn. 1MOBdoV/18/2007-398, zo dňa 27. 11. 2008, ktorým faktom žalobcovia v 1. až v 4. rade zakladali prípustnosť dovolania s odkazom na § 421 ods. 1 písmeno a/ C. s. p., žalovaný v 1. rade uviedol, že z obsahu odôvodnenia tohto uznesenia je iba zrejmé, prečo bolo rozhodnutie zrušené, čím sa má krajský súd zaoberať, čo má dokazovať, ale zo žiadneho bodu odôvodnenia uznesenia Ústavného súdu 1MOBdoV/18/2007-398 nie je zrejmé, že by rozhodnutie napadnuté týmto dovolaním bolo rozpore s uznesením Ústavného súdu sp. zn. 1MOBdoV/18/2007-398 zo dňa 27. 11. 2008. Polemika žalobcov v 1. až vo 4. rade, spochybňovanie napadnutého rozhodnutia a kritika súdu k prístupu a právnenému posúdeniu podľa žalovaného v 1. rade, prípustnosť dovolania zakladať nemôže.

13/ Žalovaný v 2. rade sa k dovolaniu vyjadril podaním zo dňa 14. 02. 2018 a navrhol dovolanie žalobcov v 1. až vo 4. rade z dôvodov podrobne uvedených v jednotlivých bodoch jeho vyjadrenia odmietnuť s poukazom na ustanovenie § 447 písmeno c/ C. s. p.

14/ Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcov v 1. až vo 4. rade, ako súd dovolací (§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej C. s. p.), po zistení, že žalobcovia v 1. až vo 4. rade dovolanie podali včas, riadne zastúpení, prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) a skúmal, či voči napadnutému rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné.

15/ Dovolanie smeruje proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Obo/17/2016 zo dňa 28. 09. 2017 (list v spise - 1158), ktorým rozhodnutím odvolací súd prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

16/ Žalobcovia v 1. až vo 4. rade prípustnosť dovolania označili ustanovením § 421 ods. 1 písmeno a/ C. s. p.

Podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písmeno a/ C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

17/ Z predmetnej žaloby je zrejmé, že konanie začalo 19. 07. 1995, teda za účinnosti O. s. p., ktorý bol účinný do 01. 06. 2016, ale napadnutým rozsudkom bolo rozhodnuté už za účinnosti C. s. p.

18/ Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (§ 470 ods. 1 C. s. p.).

19/ Konanie začaté do 30. júna 2016, dokončí súd, na ktorom konanie začalo (§ 470 ods. 4 C. s. p.).

20/ Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.), pri posudzovaní prípustnosti dovolania s poukazom na ustanovenie § 421 ods. 1 písmen a/ C. s. p. za základnú otázku považuje, či rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

21/ Z predložených dokladov v spise je zrejmé, že o žalobe žalobcov v 1. rade až vo 4. rade bolo rozhodované niekoľkokrát (rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 24Cb/183/95-189 zo dňa 20. 09. 2001), rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Obo/251/2005-338 zo dňa 24. 08. 2006, uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MOBdoV/18/2007-398 zo dňa 27. 11. 2008, uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 24Cb/193/1995-694 zo dňa 13. 12. 2011, uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5Obo/15/2012 zo dňa 19. 03. 2012, uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 24Cb/183/1995-744 zo dňa 09. 05. 2012, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 24Cb/183/95-785 zo dňa 31. 05. 2012, uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 4Obo/62/2012-853 zo dňa 18. 12. 2013, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 24Cb/183/1995-1086 zo dňa 10. 03. 2016, rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5Obo/17/2016-1158 zo dňa 27. 09. 2017 a ešte niekoľkými procesnými uzneseniami. Predmetom dovolania žalobcov v 1. až vo 4. rade v tomto konaní je rozsudok vo veci, ktorá vec bola Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky

doručená 17. 04. 2018 a pridelená na rozhodnutie dňa 22. 08. 2018.

22/ Základnou otázkou pre posúdenie prípustnosti dovolania proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5Obo/17/2016-1158 zo dňa 28. 09. 2017 je, či ako tvrdia žalobcovia v 1. až vo 4. rade, rozhodnutie odvolacieho súdu sp. zn. 5Obo/17/2016-1158, ktorým sa potvrdilo rozhodnutie súdu prvej inštancie - Krajského súdu v Bratislave č. k. 24Cb/183/1995-1086, zo dňa 18. 03. 2016, záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Žalobcovia v 1. rade až v 4. rade za takéto rozhodnutie dovolacieho súdu označili uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1MOBdoV/18/2007-398 zo dňa 27. 11. 2008.

23/ Z obsahu citovaného uznesenia je iba zrejmé, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v dovolacom konaní zrušil napadnuté dovolaním, ale z odôvodnenia nie je zrejme žiadna právna otázka, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, a ani to, že odvolací súd sa v napadnutom rozhodnutí týmto dovolaním od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu odklonil. Žalobcovia v 1. až vo 4. rade ich tvrdenie ohľadne odklonenia pri riešení právnej otázky, od ktorej záviselo napadnuté rozhodnutie žiadnym konkrétnym dôkazom nepreukázali. Z konštatovania dovolacieho súdu v odôvodnení uznesenia 1MOBdoV/18/2007 je iba zrejme, prečo dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil, čo uložil v novom konaní skúmať a aké dokazovanie vykonať. Z odôvodnenia uznesenia dovolacieho súdu však nevyplýva žiadna právna otázka, u ktorej by dovolací súd vyslovil konkrétny právny záver ohľadne riešenia problematiky v napadnutom rozhodnutí, to jest predaja zálohu. Označenie spisovej značky rozhodnutím dovolacieho súdu, dovolateľom, prípustnosť dovolania s poukazom na ustanovenie § 421 ods. 1 písmeno a/ C. s. p. nezakladá, pokiaľ toto rozhodnutie neobsahuje právny názor k vyriešeniu právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a odvolací súd sa od tohto citovaného názoru dovolacieho súdu pri rozhodovaní odklonil.

24/ Podmienku stanovenú ustanovením § 421 ods. 1 písmeno a/ C. s. p. pre prípustnosť dovolania žalobcovia v 1. až vo 4. rade nespĺnili ani v podaní doručenom Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, označenom ako vyjadrenie žalobcov v 1. až vo 4. rade k vyjadreniu žalovaných v 1. a v 2. rade, k ich dovolaniu.

25/ V zmysle ustanovenia § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, len ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých môže súd uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (k tomu vid' napr. III ÚS 474/2017). V tejto súvislosti osobitne platí, že len dovolací súd bude rozhodovať o naplnení predpokladov prípustnosti dovolania definovaných v § 421 ods. 1 C. s. p. (rovnako aj I. ÚS 438/2017).

27/ O tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 C. s. p., rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 C. s. p.). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 C. s. p., má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania ,v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky, teda že ide o prípad, na ktorý sa toto ustanovenie vzťahuje.

28/ Súčasná judikatúra najvyššieho súdu sa ustálila na tom, že ak dovolateľ v dovolaní, prípustnosť ktorého vyvodzuje z § 421 ods. 1 písmeno a/ C. s. p., nevymedzí právnu otázku a neoznačí ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil, dovolací súd nemôže uskutočniť meritórny dovolací prieskum, hranice ktorého sú presne určené. V takom prípade nemôže svoje rozhodnutie založiť na predpokladoch a domnienkach o tom, ktorú otázku a ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie mal dovolateľ na mysli. Ak by postupoval inak, rozhodoval by bez relevantného podkladu. Na druhej strane, ale v prípade absencie vymedzenia právnej otázky a bez konkretizovania podstaty odklonu odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, najvyšší súd nemôže pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešil súd prvého stupňa a odvolací súd. V takejto súvislosti by tým „suploval“ aktivitu dovolateľa, z vlastnej iniciatívy vyhľadať všetky rozhodnutia dovolacieho súdu, týkajúce sa danej problematiky a následne posudzovať, či sa odvolací súd odklonil od názorov v nich vyjadrených. V opačnom prípade by dovolací súd uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum, priečiaci sa nielen všeobecne novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v

C. s. p., ale aj (konkrétne účelu ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p.) vid' uznesenie najvyššieho súdu zo dňa 6. marca 2017 sp. zn. 3Cdo/6/2017, bod 22/.

29/ Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) zároveň považuje za potrebné poukázať na prijatý záver, že v dovolaní ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 písmeno a/ C. s. p., by mal dovolateľ:

a/ jednoznačne konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd,

b/ vysvetliť s označením konkrétneho stanoviska, judikatúru, alebo rozhodnutia najvyššieho súdu a doložiť, v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

c/ uviesť, ako mala byť táto otázka správne riešená (vid' uznesenie najvyššieho súdu zo dňa 6. marca 2017 sp. zn. 3Cdo/6/2017, bod 22/.

30/ Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písmeno f/ C. s. p., je procesnou povinnosťou dovolateľa vysvetliť, z čoho konkrétne vyvodzuje prípustnosť dovolania a tiež označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod. V dôsledku viazanosti dovolacieho súdu dovolacím dôvodom, neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom (vid' uznesenie najvyššieho súdu zo dňa 31. júla 2017 sp. zn. 3Cdo/235/2016.).

31/ V uznesení zo dňa 08. 06. 2017 sp. zn. 3Cdo/52/2017 dovolací súd skonštatoval, že v prípade dovolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení veci je dovolateľ povinný dovolací dôvod vymedziť nesprávnym právnym posúdením takej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a zároveň, že pri riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (písmeno a/ až c/ § 421 ods. 1 C. s. p.).

32/ Dovolateľ je teda v dovolaní povinný jednoznačne uviesť, v čom vidí prípustnosť dovolania, to jest, ktorý z predpokladov uvedených v § 421 ods. 1 C. s. p. zakladá jeho prípustnosť.

33/ Ak dovolanie absentuje uvedené vymedzenie, súd nevyvíja procesnú iniciatívu smerujúcu k doplneniu (rovnako aj unesenie najvyššieho súdu zo dňa 29. 09. 2017, sp. zn. 1Cdo/206/2016, bod 16/).

34/ V prípade dovolania, ktorého prípustnosť dovolateľ vyvodzuje z § 421 ods. 1 písmeno a/ C. s. p., sa predpokladá, že dovolateľ presvedčí dovolací súd, že odvolací súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Dovolateľ preto musí v dovolaní uviesť, ktoré konkrétne rozhodnutie dovolacieho súdu vo svojom rozhodnutí odvolací súd nerešpektoval (k tomu vid' uznesenie najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. 09. 2017, sp. zn. 6Cdo/129/2017 bod 11 a z 29. 11. 2017, sp. zn. 6Cdo/185/2017 bod 10).

35/ Vychádzajúc z vyššie citovanej ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu je povinnosťou dovolateľa kvalifikovane zastúpeného advokátom, resp. konajúceho prostredníctvom zamestnancov s vysokoškolským právnickým vzdelaním (ako je to v tomto prípade), pri vymedzení dovolacieho dôvodu v prípade dovolania prípustného podľa § 421 ods. 1 C. s. p. uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako podľa jeho názoru mal dovolací súd konkrétnu otázku správne riešiť a zároveň, ak má byť dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 písmeno a/ C. s. p., musí dovolateľ špecifikovať ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, s uvedením konkrétnych rozhodnutí dovolacieho súdu, od ktorej sa mal podľa jeho názoru odvolací súd pri svojom rozhodnutí odkloniť. Dovolací súd môže pristúpiť k uskutočneniu meritórneho dovolacieho prieskumu, iba ak sú všetky uvedené kumulatívne podmienky splnené. V opačnom prípade dovolanie odmietne (§ 447 písmeno f/ C. s. p.).

36/ V danom prípade dovolacie námietky vznesené žalobcami v 1. až vo 4. rade sú v podstate totožné s námietkami odvolacieho konania, s ktorým posúdením žalobcovia nesúhlasia a poukazujú opätovne na skutočnosti, ktoré jednoznačne už boli v odvolacom konaní posudzované.

37/ Pravdou je však aj to, že prípustnosť dovolania s poukazom na ustanovenie § 421 ods. 1 písmeno a/ C. s. p., z ktorého konkrétneho ustanovenia žalovaný prípustnosť dovolania odvodzuje, je viazaná na skutočnosť, že pri riešení tejto právnej otázky sa odvolací súd od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu odklonil.

38/ Na základe uvedených dôvodov preto Najvyšší súd Slovenskej republiky zastáva názor, že žalobcovia v 1. až vo 4. rade prípustnosť dovolania s odkazom na ustanovenie § 421 ods. 1 písmeno a/

C. s. p. nepreukázali, a teda nejde o dovolanie prípustné.

39/ Odkazovaním na rozhodnutia dovolacieho súdu a ostatné citované rozhodnutia súdu je zrejmé, že v predmetnej veci zákonný zástupca dovolateľov nespísal a podal dovolanie s takými odbornými znalosťami a schopnosťami, od ktorej osoby znalej práva to zákon vyžaduje.

40/ Citovaný záver je pritom plne aplikovaný aj v rozhodovanej veci, keďže dovolateľ neodkazoval na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho (ObdoV), ktoré rozhodnutie skutočne konkrétnu právnu otázku by vyriešilo.

41/ Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), preto konštatuje, že žalobcovia v 1. až vo 4. rade vo svojom dovolaní neoznačili rozhodnutie vyjadrujúce právne názory, od ktorých sa odvolací súd odklonil a zaujal iný právny názor, než v konkrétnej právnej otázke zaujal v rozhodnutí dovolací súd. Z tejto príčiny žalobcami v 1. až vo 4. rade nebol vymedzený dôvod v tejto časti spôsobom uvedeným v § 433 C. s. p. Absencia takejto náležitosti je zákonným dôvodom pre odmietnutie dovolania.

42/ Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.), preto dovolanie žalobcov v 1. až vo 4. rade s poukazom na ustanovenie § 447 písmeno f/ C. s. p. odmietol.

43/ Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

44/ Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu v pomere hlasov 5:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.